

[Anne Grete Holmsgård]

mende – meget voldsomme angreb på især Socialdemokratiet. Det er ikke noget let standpunkt, og det er slet ikke noget let standpunkt, når man bor i Københavns Kommune, hvor det er umuligt at forestille sig, at dette her er stemmefiskeri, fordi det faktisk er noget, der kan komme til at ramme Socialdemokratiet og også kan komme til at ramme SF.

Alligevel synes jeg, det er vigtigt, når man har disse synspunkter, så at stå ved dem; man må tage det ansvar, der følger med. Vi er ikke villige til at løbe den risiko på andre menneskers vegne, som en fortsat tilstedeværelse af kloralkalianlægget på Islands Brygge vil betyde.

Jeg er naturligvis ked af, at der ikke har været bred opbakning blandt medarbejderne på Sojakagen bag det her. Jeg kan godt forstå, hvad det er, der sker. Det er altid hårdt og vanskeligt at være dem, der står på den virksomhed, som vil blive nedlagt, eller den del af virksomheden, som vil blive nedlagt. Det er ikke rart. Det er meget ubehageligt, og man skal formentlig gennem nogle meget hårde diskussioner både med sine medarbejdere og sine kammerater og inden i sit eget hoved for at komme frem til en konklusion. Men ikke desto mindre er det nødvendigt, at også fagbevægelsen går aktivt ind i slagsmålet om det ydre miljø, også dér, hvor det *kan* komme til at koste arbejdspladser, og dér, hvor det *kommer* til at koste arbejdspladser. Ellers ender vi som dobbelttunger, ellers ender vi dér, hvor vores holdninger ikke er troværdige, fordi vi ikke tør handle, når det kommer til stykket.

Fra de borgerlige partiers side bliver den meget ømtålige situation naturligvis brugt til at piske en stemning op om, at nu er der et flertal herinde, der er på jagt efter den og den og den virksomhed, f.eks. Sukkerfabrikkerne, som overhovedet ikke har været diskuteret i denne sammenhæng, men som bekvemt ligger i hr. Løvig Simonsens valgkreds. Den skal så lige hives frem i denne situation. Det er fuldstændig urimeligt.

Vi har for længst sagt, at omkostningen i nogle tilfælde vil være, at man nedlægger arbejdspladser. Totalt set er det imidlertid også klart, at en ordentlig miljøpolitik ikke nedlægger arbejdspladser, men tværtimod sikrer flere arbejdspladser. Man kan sige, at umiddelbart er det en stakket trøst for dem,

der står på den arbejdsplads, der bliver nedlagt, men det må dog samtidig være en glæde, at gradvis skrappe miljøkrav er noget af det, der kan sikre højere produktion og flere arbejdspladser herhjemme. Det er faktisk en af vores muligheder.

Det er vel heller ikke ligegyldigt, at vi har en international forpligtelse. Jeg bliver efterhånden led, når vi snakker om miljø og godt kan se, hvor omfattende problemerne er også uden for Danmarks grænser, hvor de er endnu værre, men så alligevel ikke tør handle. Hvis vi ikke engang er modige nok til at gå ind og påtage os det ansvar, der består i at handle og sikre, at vi også gennem eksemplets magt viser, hvordan man kan lave miljøforsvarlig produktion, og viser, at der er nogle produktioner, der er så uforsvarlige, at vi ikke vil acceptere dem, så har vi sat os selv ud på en sidelinje, hvor vi burde have store, blafrende røde ører alle sammen.

Jeg vil i hvert fald sige, at det vil vi ikke være med til, og vi er glade for, at der er et flertal af Radikale, Socialdemokrater, SFere og VSere, der i dag har modet til det, også selv om hr. Skrumager Skau prøver at få bøffet denne sag en uge frem, altså få lavet en udsættelse, ved at henvise til, at der skulle være nogle aspekter af sagen, der ikke er ordentligt gennemdiskuteret.

De er gennemdiskuteret, de er tygget igenem ikke blot i den periode, hvor hr. Skrumager Skau har siddet herinde, siden 1984, men også i 5 år forud for den periode.

Min sagsmappe er meget omfangsrig på nuværende tidspunkt med risikovurderinger, miljøankenævnsvurderinger, udtalelser fra medarbejderne, udtalelser fra miljøgrupperne på Bryggen, udtalelser fra mange andre sider. Der er ingen tvivl om, at der er en risiko, og man kan ikke blive ved med at tygge drøv på den sag. Der vil altid være en uenighed inden for et eller andet spekter, måske 2, 5 eller 10 pct., om, hvor stor risikoen er, men der er ingen uenighed om, at den er der, og det er ren og skær udskydelsesprocedure, hvis hr. Skrumager Skau nu forlanger sagen tilbage i udvalget.

Jeg kunne endda forstå, han havde gjort det, hvis Venstre selv havde været offensiv med at stille ændringsforslag, men vi har ikke set et eneste hujende ændringsforslag fra Venstre på noget tidspunkt i denne sag. De har simpelt hen ligget og sovet roligt hen